

după care dramaturgia românească contemporană încă mai tânjește, chiar dacă ele aparțin prin definiție genului dramatic.

Textul excelent al Liudmilei Razumovskaia a intrat la Galați pe mâna unui *regizor experimentat*. Mircea Cornișteanu are peste 32 de ani de carieră. A montat aproximativ 130 de spectacole – de teatru, de animație, de operetă, musicaluri sau producții la televiziune și urmează să realizeze în curând un spectacol de teatru-dans. Greu de crezut că a întâmpinat vreo problemă în montarea textului sau că nu a ieșit ceea ce și-a dorit. Un spectacol de repertoriu mai mult decât corect-decent-onorabil, fără pretenții extraordinare (și de cele mai multe ori snoabe) de succes sau urme de capodoperă.

Al treilea element de interes – după text și discreta regie a lui Mircea Cornișteanu – este dat de *trupa* teatrului din Galați. Foarte buni, chiar dacă unii dintre ei sunt extrem de tineri, actorii din *Șantaj* reușesc să construiască personaje credibile și apreciate de către public. Personal, mi-au plăcut în mod deosebit Aureliu Bâtcă și Gabriel Mircea Velicu, poate și pentru că au avut roluri mult mai ofertante decât ceilalți.

Interzisă multă vreme de comsomol, de partid și de stat, de însuși Gorbaciov, piesa Liudmilei Razumovskaia se impune încă o dată prin personalitățile puternice și hotărâte să supraviețuiască pe care le propune, în contrast cu împietritele ideologiile stalinist-leniniste, cu sordidul locuințelor la comun, cu regulile noilor oligarhi.

Teatrul Dramatic „Fani Tardini”, Galați – Șantaj de Liudmila Razumovskaia. Traducerea: Tudor Steriade și Lia Crișan. Versiunea scenică, ilustrația muzicală și regia: Mircea Cornișteanu. Scenografia: Klára Labancz. Distribuția: Liliana Lupan, Florin Toma (debut), Aureliu Bâtcă, Gabriel Mircea Velicu, Cristina Uja/Mihaela Lecca (debut). Data premierei: 12 martie 2005.

Sibiu

Joc de echipă, improvizații de succes

Derby este un spectacol à la americaine, cu două echipe adverse, cu majorete, comentarii *live*, ring de box, voturi la vedere și surprize pentru public. Divertisment în stilul emisiunilor interactive de televiziune, concurs cu reguli clare și teatru dramatic, cu multe momente de actorie de bună calitate.

Totul – în acest spectacol al Teatrului Național „Radu Stanca” – se desfășoară pe suportul unei structuri foarte simple, inedite pentru publicul românesc, dar care a prins foarte bine și la noi.

Un ambalaj puternic colorat, scilpitor, comercial, vandabil îmbracă – de fapt – o competiție între forțe și talente de aproximativ același calibru, care își dispută cu mult *fair-play* locul de învingător, grație inspirației de moment, a unei mai bune comunicări, coordonări sau sincronizări scenice.

Se bazează exclusiv pe improvizații de câteva minute, care respectă unele teme date și este compus, în forma lui finală, dintr-o mulțime de esențe tari și foarte tari pentru piese de teatru adevărate, cu conflicte actuale a căror tensiune și intensitate s-a dovedit deja a fi una viabilă. Cel puțin la nivelul interpretării.

Derby este, practic, un show care rezumă în scene-cheie o mulțime de scenarii posibile. Cu succes la public deja verificat. Oferă, în plus, tot atâtea ocazii de (re)confirmare actorilor din distribuție, care ne conving că pot juca roluri din game extrem de diverse: drame de toate tipurile, comedie, *musical*-uri, teatru de gest și mișcare.

Victoria poate aparține uneia dintre echipele în înfruntare, mereu alta sau aceeași. Reprezentația pe care am văzut-o a fost câștigată de echipa albastră condusă de Monica Anghel, deși personal am votat consecvent cu roșii, unde căpitan era Ioan Gyuri Pascu. Dintr-o simpatie personală, firește. Oricum, nu s-a aflat nimeni în *off-side*, absolut toți jucătorii și-au apărat cum au putut/știut mai bine *poarta*, fără să primească *cartonașe galbene, roșii, penalty-uri sau autogoluri*.

Înainte de a-mi termina propria improvizație, mărturisesc totuși că nu mi-au plăcut decibelii fluierați direct în microfoane și metamorfozele majoretelor, întotdeauna de la rău la foarte rău.

Am petrecut – în schimb – o seară agreabilă, la un spectacol gândit special pentru a aduce în sălile de teatru un public cu o medie de vârstă mult mai mică decât cea a spectatorilor deja împătimiți.

Teatrul Național „Radu Stanca” Sibiu – *Derby*. Regia: Alexander Hausvater. Scenografia: Florilena Fărcășanu Popescu. Aranjamentul muzical și grafica electronică: Mircea Octavian. Coregrafia: Hugo Wolff. Echipa roșie: jucător invitat – Ioan Gyuri Pascu, Ovidiu Moț, Florentina Țilea, Cristina Flutur, Vera Popescu, Adrian Neacșu, Pali Vecsei, Eduard Pătrașcu. Echipa albastră: jucător invitat – Monica Anghel, Dana Taloș, Ofelia Popii, Diana Fufezean, Codruța Vasiu, Florin Coșuleț, Cătălin Pătru, Bogdan Sărătean. În alte roluri: Mihai Coman, Viorel Rață, Cătălin Neghină/Daniel Deac, Cristina Stoleriu, Maria Anușcă, Raluca Iani, Laura Ilea, Ema Veșean, Ionela Acasandrei. Data premierei: 17 aprilie 2005.

